

בְּרֵבָד

חדשנות העבר

1230 B.C.E.

- 11 -

האדמה נפערת ובלעה את קורתה ועדרתו
רבות צפו בבעתה ובתדהמה ברדת הנשיאים המتمرדים חיים שאולה

אזהר מועד רח' ו-250 מנשייאי המנות הס' אשימים. קו' כימיו להתייצב נאר באו בשעה העמידה לעומת זאת סרבו דtan הייעודן לאלה מועד, פניהם אל פנים מול המורדים של קורה; ואילו הוא עצמו ייד לביהן רגל מטה ראובן. בתגובהו לשם ציוות על בני ראוון ועל בני שבטים אחרים, שצבאו במקומות, כי יט' רוז מעל אהיליהם, של דtan ואבירם. רוב האנשים נטנו בחזרה ורק דtan ואבירם ובני ביתם נשארו בפתח האוהלים.

ברגע שנחכבים הדברים תללו עדרין נמצוא המחנה כלו ואבירם לא הושפיעו, ציוות על מאשימים מלעלות לאלה מועד, ואבירם את בעלי בריתם בפי נ' מלבדון הם, שווינו את האגף הקיצוני של המורדים. התנגדו להכרעה בדרךאות ממשמים, ודרכו כי העם עצמו יכול את גורלו בידיו, כאשר התקהלו המורדים מאנשי כת קורה בפני אזהר מועד, ציוות משה לפנות רוחם בין לשבין ההמוניים שצבאו סבב, כאשר ראה משה כי דtan דברים אשר קרא משה ברגע המעשה המועז:

עוז כי י' שלוחני לששות את כל הארץ לא מלבי'. אם כמוות כל האדים ימותו, לא האדים יפלך עליהם — לא ה' שלחני, אשרא ה', ונצח זדרמתה את פיה ובלעת תחלה את ה'".

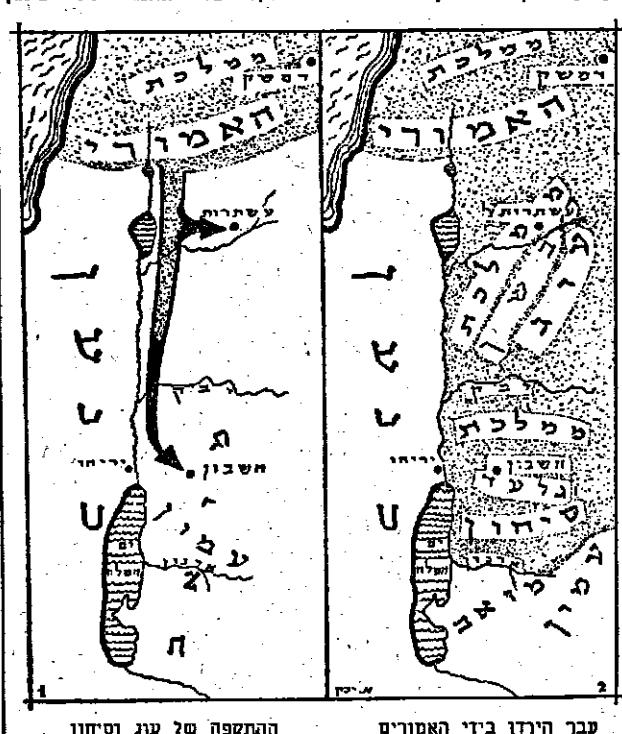
קורח ומאותים וחמשים הנשיים, וכן דתן ובאים נבלעו בתוך תהום העשנה. והמאורע המחריד שנתחולל לפטע, לעניין כל, בלב המחנה, עורר רגשינו ומרוא פלאות בלב העם כולו.

רעש עזום, שנשמע באורה ובתאומי בשעה שלוש אחרי זורחת השמש, זווע את המתבונן. אחריו הרעש נפערה לפטע האדמה בשני מקומות — ליד המוגברת פרצה ועתק אימה מפי המוגן העם אשר נתקהלו סביב מאין שעוזה־הובוק המקודמות לדראות אין יפול דבר המזרך 250 גשאים. וליד אלהים של דתן ובאים, עשן סביך על פניהם, ורבים נפלו על נסוחם. ורבים נסכו בעיטה. כעבור זמן מה עלה מן המתות שנפתחה, ולאחד

אמורים כבשו את עבר הירדן

מלך האמורִי, השׁבוּן וקְרִיטִים נֶכֶשׁ בראשית המודש הזה. המלך סִיחָנוֹ הוֹדֵע שָׁאַת עַיְדָה בקיוה של הממלכה הדרשה שבשבוֹן יְכַבֵּב בְּהַשְׁׁוֹן - בְּמִזְרָחָה בְּבָרֶבֶת עֲרוֹבָה, 3 באיר (סוכנות היידיעות הכנעניות). — צָבָאות האמורִים, אשר בשבועות האחרונים פְּלִשְׁטוּ בְּכִיוֹן דְּרוֹמָה לְאָוֹרֵךְ רַמֶּת עַבְרָה הַיְרָדוֹן גְּמֹרוּחַ, הגיעוּ לְנַחַל אַרְנוֹן.

פרץ מרד גלוי נגד משה

ט' פג' א' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

הברון. סוכנות הדיזטוט הרכמנית מהוגים הקוראים למלך חברון מוסרים כי משה שיגר שליחיו טhor למלכי מואב ועמן והציע להם ברית מדינית וצבאית נגד האמוראים הפטושים מן הצפון. בתנאי לעורוה בברוחם אמר רום דוש משת רוק דבר אותו: מען הזר שבה על גරיגלים, יונן מען רמה בכינוי לבארשבע, לאחר שנות קלו במאור עמלק, נסוט מורה והגיבו עד גיא המלה, מתוך חנה לשלות כל כארשבע מן המורה — אולום כאן ותקלו בחילוחיו של מלך ערד. הקרב המכובע ניטש בסביבה זו, כל תל המלח ליד העיר צפת אשר בני ישראל קוראים לה "חר מה" על המפללה הקשה שנחלה כאן, כללים מן היהודאים נפלו במערבה זה, ואבל עד הזים עדיין אין

חר חזות:

משה והועיד את קrho
ועדתו, כל הנשיאים ה-
מתמרדים, להופיע מחר
בבוקר (היום) לפניו אולם
מועד זה יתנו את האות.
בין המורדים גברה ה-
מתהירות.

ליד רפויים, לבי שגופים. את
הגוזון המכובע על ישוראלים בחר-
מת יש גוזופים לוכותם של המר-
יריכים וצפקרים המזרזים אשר
נשלחו — לפי יצירות מהימנות —
לעורת העמלקיים. על סמכ' הברית
שבן ע████ל לזרזים גם מלך ערד
הגה, כיון ברכיות שנמנ' לרעה
מרוגחת.

לארור שחווץ ומרגליים, ומשל-
תגשה, שטש
בפקידי הגבאי ברכם הגודל: בתמי-
בתם של דראשי השבטים. ואני של
חק ניבר מן העם עצמי המלחין
הלו לעורו מסעיכבו על דעת
ocabihon לאו

הוואזאחו אל
תבקבב העם
הועיד על התהפטן לדוחת לשנים
וכותם את הפלישה לבנון, התמרזו
תמשפחתי המש-
גורר: המש-
שמונה עד
הלאן ניבר מן העם עצמי המלחין
הלו לעורו מסעיכבו על דעת
ocabihon לאו

עמלק מתב

בשופטונו בגב עוזו מפוזן
ספורנו (המיהודה). — על שתי חולות
ידי עמלק נודע לי כאן מפני חוגים צבאים
יא שמה יתדות מאנשי הגדא של שבת
ות בנגב; והשניהoria נודע לי מפני חוגים פנו
רביהם. כן נודע לי מפני אותם חמוניות כי
שלחו על-ידי פרעה מוגפתה הדריבו את
מערכם עם בני ישראל, אף פקדו עליהם
את הביצורים מאושי האגדה של שבת שמפען
מאו נסיבותם במעבר זה גראו אורתון
בני שמעון בתקודות שנות בערבות
(הורות המערכה: אמר, ה' עוזי'
לא הגיעו למחנה הירושלמי המרכז
בקוש ברונו).

תית הבודך
גם באב-

טַקְוִשׁ עָזִים בְּשַׁבָּת הַזָּא לְהֹרֶג

ווקדמות: צלפחד בן חפר לשבט מנשה הוצא אל מחוץ למחנה ונורם באב-

ב' אל שקוש עזים ביום השבת גומפס בשעת העכירות, ואמרתו שוב התברר, כי החתן שיזען כל שבטי ישראל כי לא

דרים.
כלהה צדיא

ספורה, זו דלקמן:
הדרישה לחזור ל-
הדאשמה כי משה
על העם ברלו.
הדאשמה כי מש-
בכונת תחילה את
ביקורת חריפת —
על גאנטנרטן.¹

“עד מתי יגסו
ישראל את ה’?”

**דברי מרירות כלפי העם
קשה-העורך השמי' משת בשיש
זהה מיו' הדת עם סופרנו אםש.
למרות עיטותו, ניכרת בפנינו
הסתכם משה לקל את סוטר דברי
ה'באים' לשיטת קדרה, לאחר שמאן
שעות הבוקר התהיר בתפילה בא
תל מועד.**

"עד מתי יגואר נעם הוה א"ה"
ה' המוציאם מבערות ? — שא
משה במריה נפשו — "עד מתי יטַב
אתנו ?" ועוד פניו אבל לעמוד ג' התה
פעל לעילם לנטין ה' לבב יעשב
כליה ? נוי החופחות המתה. עז
בבבבב בבל ולא חכם. האה דוא את אש
ונבל ונטול. והגיטת אליהם לקח
ענשה היה ללב. והגיטת אליהם לקח

בנוי מקרוב גן באורות ובמוסתרים
בכassocר עשה להם ? ומה כי יכול
עלילו ? לא חמור אחד מותם ושהוא
ולא הריעוני את אחד מהם. וכי ליל
אמרתו להם לבב דעלו למלהמתה פָּרָה
העמלק והכונני כי אין ה' בקרבתם
זהם לא שמעו בקהל ועלו בלי ה'
יעירם בהם העמלקי והכונני. מה ב-
לילינו אולי ? ציון נמשי לעם קש-
עורף זה. ישנות זו בני ובנים
במחנה יתיה האות ?

